

23 Απριλίου 2014

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς.” Όσες φορές μίλησε ο Κύριος για τη μέλλουσα δόξα Του...

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Αγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

... μίλησε και για τα πάθη που θα προηγηθούν. Οι απόστολοι όμως, όπως κι όλοι οι υπόλοιποι άνθρωποι, ήθελαν να υπερπηδήσουν τα πάθη και να φτάσουν κατευθείαν στη δόξα.”

«Εάν μη ο κόκκος του σίτου πεσών εις την γην αποθάνη, αυτός μόνος μένει- εάν δέ αποθάνη, πολύν καρπόν φέρει» (Ίωάν. ιβ'24). Χωρίς πάθος, δεν υπάρχει ανάσταση. Χωρίς ταπείνωση, δεν υπάρχει παραμυθία. Τα εξηγούσε αυτά στους μαθητές Του τρία ολόκληρα χρόνια. Τώρα όμως, λίγο προτού χωριστεί απ' αυτούς, είναι φανερό πώς δεν τον είχαν καταλάβει. Γιατί τώρα βλέπουμε δύο από τούς κορυφαίους μαθητές Του να τον πλησιάζουν και να τον ρωτούν:

«Και προσπορεύονται αυτώ Ιάκωβος και Ιωάννης υιοί Ζεβεδαίου λέγοντες' διδάσκαλε, θέλομεν ίνα ο εάν αιτήσωμεν ποιήσης ημίν ο δε είπεν αυτοίς τί θέλετέ μοι ποιήσαι μοι υμίν; οι δέ είπον αυτώ:δος ημίν ίνα εις εκ δεξιών σου και εις εξ ευωνύμων σου καθίσωμεν εν τη δόξη σου» (Μάρκ. ι'35-37). Θέλουμε, όταν δοξαστείς, να μας βάλεις και τούς δύο, ένα στα δεξιά και τον άλλον στ' αριστερά Σου. Αυτές οι σκέψεις κι αυτές οι επιθυμίες βασάνιζαν τούς δύο μαθητές την παραμονή της μέρας πού ο Διδάσκαλός τους επρόκειτο να υποστεί το μεγαλύτερο

μαρτύριο! Αυτή είναι η σκληρυμένη και τραχιά ανθρώπινη φύση. Αυτήν ήθελε ο Κύριος και Θεραπευτής να μαλακώσει, να θεοποιήσει.

Μετά από τόση έμφαση πού ο ίδιος έδινε στο «έσονται οι έσχατοι πρώτοι και οι πρώτοι έσχατοι», μετά από τόσες και τόσες επανειλημμένες διδαχές ότι πρέπει ν' αποφεύγουν την κοσμική δόξα και την πρωτοκαθεδρία, μετά από τόσο μεγάλο παράδειγμα υποταγής στο θέλημα του Θεού και μετά την πρόσφατη τρομερή προφητεία Του για την τελική Του ταπείνωση και το άδικο πάθος Του, οι δύο αυτοί μαθητές Του, και μάλιστα από τούς πρωτοκορυφαίους, εκτέθηκαν ζητώντας από τον Κύριο την προσωπική τους ανταμοιβή και δόξα.

Η σκέψη τους δεν ήταν συγκεντρωμένη στο πάθος του Κυρίου πού τούς είχε προφητέψει, αλλά στην προαναγγελμένη δόξα. Από τη δόξα αυτή ζητούν για τον εαυτό τους τη μερίδα του λέοντος: να καθίσουν ο ένας στα δεξιά κι ο άλλος στ' αριστερά του Κυρίου όταν θα έρθει στη βασιλεία Του! Τί σοί φίλοι είναι αυτοί πού δεν υποφέρουν στη σκέψη του επικείμενου πάθους του φίλου τους; «Υμείς φίλοι μου έστε» (Ίωάν. Ιε 4), τούς είχε πει ο Κύριος. Κι εκείνοι συμπεριφέρονταν εντελώς απερίσκεπτα μπροστά τα πάθη Του. Ζητούν το μερίδιό τους - και μάλιστα μεγάλο μερίδιο - στη δόξα που θα γίνει δική Του αφού πρώτα θα έχει υποστεί ταπεινώσεις, θα έχει χύσει ιδρώτα και αίμα και θα 'χουν τελειώσει τα πάθη Του. Δέ ζητάνε να συμμετάσχουν στα πάθη Του, αλλά μόνο στη δόξα Του.

Γιατί όμως, σέ ποιά βάση κατηγορούμε τούς δύο αυτούς αδελφούς; 'Όλ' αυτά έγιναν για ν' αποκαλύψουν τη βαθιά φθορά της ανθρώπινης φύσης. Αυτό πού έκαναν ο Ιωάννης και ο Ιάκωβος, να ζητήσουν να συμμετάσχουν δηλαδή στη δόξα χωρίς να υποφέρουν, χωρίς να πάθουν, το κάνουν κι όλοι οι απόγονοι του 'Αδάμ. Πάντα όλοι ζητούν να δοξαστούν χωρίς να υποφέρουν.

Όσες φορές μίλησε ο Κύριος για τη μέλλουσα δόξα Του, μίλησε και για τα πάθη πού θα προηγηθούν. Οι απόστολοι όμως, όπως κι όλοι οι υπόλοιποι άνθρωποι, ήθελαν να υπερπηδήσουν τα πάθη και να φτάσουν κατευθείαν στη δόξα. Σ' εκείνους τούς ανθρώπους πού δεν έχουν μνηθεί στα μυστήρια των παθών του Χριστού, η σύνδεση του πάθους με τη ζωή, του πόνου με τη δόξα, δεν είναι ξεκάθαρη. Κι αυτό κρατάει μέχρι σήμερα. Αυτοί θα ήθελαν κατά κάποιο τρόπο να χωρίσουν τη ζωή και τη δόξα από τα πάθη και τον πόνο, να ευλογήσουν τα πρώτα και να τα κάνουν δικά τους, αλλά να καταραστούν και ν' απορρίψουν τα δεύτερα.

Αυτό προσπάθησαν να κάνουν σ' αυτήν την περίπτωση ο Ιωάννης κι ο Ιάκωβος. Κι έτσι, με τον τρόπο τους, αποκάλυψαν πώς η αδυναμία αυτή δεν ήταν μόνο δική τους, μα και ολόκληρου του ανθρώπινου γένους. Κι ο Κύριος ήθελε να μη μείνει κρυφή καμιά αδυναμία των μαθητών Του, για να βοηθηθούν έτσι όλοι οι άνθρωποι. Ήρθε σαν θεραπευτής, σαν πηγή κάθε θεραπείας. Η αδυναμία του ανθρώπου φανερώνεται μέσω των αποστόλων, όπως απ' αυτούς αποκαλύπτεται κι ή θεραπεία, καθώς κι η δύναμη του Χριστού. Στην περίπτωση αυτή ο Κύριος παρουσίασε για μια ακόμα φορά στους αποστόλους εικόνες των παθών και της δόξας Του. Για τούς γιούς του Ζεβεδαίου αυτός ήταν ένας πειρασμός, στον όποιο

υπέκυψαν. Διάλεξαν τη δόξα κι απόρριψαν τα πάθη.

Ο Κύριος ήθελε ν' απαλείψει κάθε κηλίδα από τις ψυχές των μαθητών Του πριν από τη σταύρωση. Τα λόγια Του για τα πάθη και τη δόξα Του άσκησαν μεγάλη πίεση στους δύο αυτούς μαθητές. Κι από την πίεση αυτή αναγκάστηκαν να βγουν βίαια από την ψυχή τους και τα τελευταία υπολείμματα υπερηφάνειας. Ο Κύριος έκανε αυτή την πνευματική χειρουργική επέμβαση στις ψυχές των αγαπημένων Του μαθητών τόσο για τη δική τους θεραπεία όσο και για τη δική μας.

Κανένας μας ας μη σκεφτεί πώς έχει ήδη θεραπευτεί από τις αμαρτωλές του τάσεις, ακόμα κι αν γι' αρκετό διάστημα κατόρθωσε ν' αποφύγει το κακό, να νηστεύει, να δώσει ελεημοσύνες και να επικαλείται τον Κύριο για βοήθεια. Οι δύο αυτοί απόστολοι είχαν περάσει τρία χρόνια συντροφιά με το σαρκωμένο Σωτήρα. Είδαν το πρόσωπό Του, άκουσαν τις διδαχές Του από τα ίδια Του τα χείλη, βρέθηκαν μάρτυρες στα θαύματά Του, έφαγαν κι ήπιαν μαζί Του. Κι υστέρα απ' όλ' αυτά φανέρωσαν τις αγιάτρευτες ακόμα πληγές της ματαιότητας, της φιλαυτίας, του εγκόσμιου προσανατολισμού και του πνευματικού παραλογισμού τους. Σκέφτονταν ακόμα σαν Ιουδαίοι, όχι σαν χριστιανοί. Πίστευαν ακόμα σέ μια επίγεια βασιλεία του Μεσσία, πού θα κυριαρχούσε πάνω στους επίγειους εχθρούς Του με την κοσμική δύναμη και δόξα Του, μια δύναμη και δόξα σαν κι αυτήν πού είχαν περιβληθεί ό Δαβίδ κι ό Σολομών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙΡΟΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΟΤΣΗΣ

http://apantaortodoxias.blogspot.gr/2014/04/blog-post_7969.html

Πηγή: hristospanagia3.blogspot.gr